

HASAN PİR

ANALİZ

HASAN PİR

İnsanlığın varlığı imtihanın varlığıdır.

Her insan bu dünyada bir imtihanlar yumağı içinde yuvarlanıp gidiyor.

Zenginlik – fakirlik ikilemi, tarih boyunca tüm insanlar için çok önemli bir sınav noktası olmuştur.

Zenginlik ve fakirlik, tarihin her döneminde olduğu gibi bugün de önemli bir sosyal olgudur. Mutlulukların ve mutsuzlukların temelinde çoğu kez var olan bir realite...

1789 Fransız ihtilâlinde olduğu gibi, tarihin kaydettiği sosyal sınıflar arası çatışmalardan kaynaklı ihtilâllerin ana sebeplerinden birini yine zenginler ve fakirler arasında görülen anlaşmazlıklar oluşturmuştur.

“Sen çalış ben yiyeyim” anlayışı Komünizm’in doğuşundaki ana sebeplerden biri olduğu gibi, **“Ben tok olayım başkası acından ölürse ölsün bana ne”** anlayışı da Kapitalizm’in doğuş sebeplerinden biridir. Birinde insanları çalıştırıp onların emeklerini kullanma, diğesinde ise üstün mal varlıklarıyla zevk ve sefa içinde yaşayanların başkalarının fakir halini görmeme anlayışı bulunmaktadır.

Zenginlik – fakirlik tablosundaki olumsuzluğun özeti olan ve dünyada yaşanan pek çok ihtilalin de kaynağı olan **“Ben tok olayım başkası acından ölürse ölsün bana ne”** anlayışının panzehiri zekât, **“Sen çalış ben yiyeyim”** anlayışının panzehiri ise faizin haramiyetidir. Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’inde bu iki çıkmazın çaresini biz insanlara defalarca anlatmaktadır.

Toplumlarda, zenginlerle fakirleri bir birine yaklaştıran bir sebep olmalıdır ki bu iki sınıf arasındaki sosyal çatışmalar önlensin. Bu konuda bugüne kadar tespit edilen en önemli çözüm yolu, zekât gerçeği ve faizin haramiyetidir... Zekât’ın psikolojik önemli bir yönü, fakirin zengine karşı minnet çekmesine engel olmasıdır. Zekât dışı yardımlarda fakir bir insan kendisine yardım eli uzatan zengin birine karşı belki bir eziklik ve minnet duyabilmektedir. Zekâta ise böyle bir durum söz konusu olmamaktadır. Zekât bir ibadet olduğu için, onu veren zengin, yardım ettiği kişiyi hiçbir şekilde minnet altında bırakıcı ve incitici tavır içinde olamamaktadır. Çünkü zengin, zekatıyla Allah’ın emrini yerine getirmiş olmaktadır.

Zekâtın bu önemli özelliğinden kaynaklı olarak fakirin, zekâtını veren zengine

karşı olumlu bir bakışı da ortaya çıkmaktadır ki, bu sayede fakirin, zengin malına, servetine karşı kötü gözle ve art niyetle bakış psikolojisi ortadan kalkmaktadır. Zekâtın zenginle fakir arasında bir köprü olduğu gerçeği de böylece kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Ölümün öldürülemediği bu fani dünyada zenginiyle fakiriyle herkes insan onurunun incinmeyeceği bir hayatı yaşayabilmelidir. Bunun da yolu fitri ölçüleri bulmaktan geçer. İnsanları yaratan ve onları imtihana tabi tutan Allah (c.c.) mukaddes kitabı Kur'an-ı Kerim'de yarattığı fıtrata uygun her güzel ölçüyü bizler için ortaya koyduğu gibi, Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.v.) da hadis ve sünnetleriyle bu güzel ölçülerin uygulanırlığını tüm insanlığa göstermiştir. Bu bağlamda duamız; Rabbimiz bizi kendisine hakiki kul, Peygamberi Hz. Muhammed'e de hakiki ümmet eylesin. Amin.

Güzel günler dileğiyle.